

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Censvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

lo sine. Appetere autem cathedram pontificalem, secundum Tho. quolib. 3. q. 4. a. 1. nō licet, quia cathedra pontificalis requirit charitatem excellentem, quam nullus scit se habere. sicut scientiam, idēō non est simile de appetitu cathedræ pontificalis. Cēcord. Aug. qui dicit loc⁹ superior, sine quo populus Dei regi nō potest, & si admittretur vt decet, indeeenter tamē appetitur. Hoc idem Panormitan⁹ in c. eūm in cunctis. de electione. & gloss. in clementin. 2. de magistra. An liceat recusare iniunctam. infra, Episcopus. §. primo.

² PRÆLATIONE appetere nō licet secundum Thom. quol. 1. q. 6. a. 1. vbi dicitur, quōd qui hanc appetit, aut est superbus, aut iniustus. Et quolib. 5. q. 9. arg. 2. in fin. sic cōcludit, quia difficile est purgatum se quemlibet posse agnoscere. Et secunda secundæ. q. 185. argu. 1. & 2. cōcludit, quōd est illicitum, & presumptuosum, et quōd videtur peccatum mortale hoc appetere vel aliquid facere ad hoc. Concord. Pan. in c. per vestras. de iure patron. & dicit ibi Pa. quōd non est idē de beneficio simplici. Vide suprā, Beneficium. §. 36. vsque ad 39. infra, Dignitas §. 3. ibi enim diffusē de hoc dicemus.

CÆCITAS.

CÆCITAS mentis, secundū Th. secunda secundæ. q. 115. est mortale peccatum, quando homo non vult intelligere necessaria ad salutem, vt liberius possit malē agere, sine scrupulo & remorsu cōscientiæ. Secundo, quando ita occupatur in delectationibus Venereis, vel alijs, quōd omittit necessariam occupationem, quam Deo tenetur exhibere, vt audire missam in festo, & huiusmodi. arg. d. 38. c. qui ea. Cæcitas mentis, luxuriæ filia à Gregorio dicitur, sicut hebetudo sensus, gula, de quibus in locis suis infra dicitur.

CEDERE.

CEDERE bonis, debet nō valens creditoribus suis satisfacere, & talis cessio ei ad tria valebit. Primo, ne

incarceretur. Pa. in c. Odoardus. de solutio. suprā, Carcer. §. 7. Secundo, ne excommunicetur: & si erat excommunicat⁹, absoluat⁹, recepta debita cautione de soluendo, si ad pinguiorem fortunam venerit. d. ca. Odoardus. Tertio, quōd non condemnetur, nisi in quantum facere potest, habita ratione ne egeat. Non enim fraudandus est quotidianis alimentis. ff. de re iud. l. sunt qui in id. Limita hoc, quando non conuenit ratione delicti, quia non haberetur respectus ne egeret, etiam in clerico, secundum Panorm. in c. olim nobis. de rest. spol. Et vt valeat, debitum confiteri oportet. Pa. in d. c. Odoar.

CELATIO.

CELARE peccatū alicuius, quod quis indicare tenetur ad correctionem, & penitentiam propter pecuniam, aut gratiā non perdendam, seu ob consanguinitatē, vel huiusmodi, est simonia. vt in c. nemo. de simonia. saltem quōd ad punitiōis, & mortaliter peccat, quia contra charitatem agit, proximi salutem min⁹ quam pecuniam, vel temporalem gratiam existimans. Non est tamen propriē simonia, secundum Inno. sed vt simoniacus talis venit puniendus.

CENSURA.

CENSURA ecclesiastica nominat interdīctum, excommunicationem, & suspensionem, vt in c. quatenus. de verb. sig. Irregularitas verō quādam indecentiam, siue inhabilitatē dicit, infra, irregularitas. §. 1. Censura etiam ecclesiasticæ disciplinæ neruus appellatur, secundum Pa. c. cum inter de conf. no. 2.

CENSUS.

CENSUS est quādam pensio, quæ de prouentibus soluitur. 1. q. 3. c. quæstus. siue quod annuarū soluitur in quantitate, vel summa. ff. de cens. l. ætatem. & est duplex, videlicet, publicus, & priuatus.

² QV 1 habet ius in quacunque re, in illa censum imponere potest. Instituit de vsu fruct. §. sine testamento. Ecclesijs autem nouos census imponere, vel

vel veteres augere, Episcopis, & praelatis circa Papam, prohibetur: vt in cap. prohibemus. de cens. etiam si eriperent eas de manu laici, vt in ca. ecclesijs. eod. titu. Et hoc verum est secundum Pan. in d. c. prohibemus, quando ad vtilitatem propriam hoc facerent, vt in clemen. 2. de reb. eccle. non alie. Secus si ad vtilitatem alterius ecclesie, ex rationali causa faciant, & fiat a praelato Episcopale iurisdictionem habente, & in ecclesia sibi pleno iure subiecta. Tunc enim potest, vt no. Inno. in d. c. prohibemus, cum consensu capituli, argu. in c. tua. de his que sunt a prael. Episcopus nouum censum imponere monasterio non potest. c. cientes. de cens. nec antiquum augere, eadem ratione.

3 **AUCTIS** facultatibus, non potest augeri census, nec pars reddituum retineri, vt in c. nostrum in fin. vt eccle. bene dicitur de Episcopis, & de Abbatibus, & alijs interioribus praelatis. Et est text. in cle. quia regulares. §. 1. de supplen. negli. praelat. nisi locus sit de mensa eorum, non possunt partem reddituum sibi retinere, quam gl. id ver. nec veteres. in d. ca. prohibemus. velut posse augeri censum, auctis facultatibus, quod glo. sequens limitat, respectu presentationis, aut procuracionis, non autem census. Secus autem est in pensione, quia illam quis soluit ratione fructuum, quos de alieno percipit, secundum Bartolū, in l. si merces. §. vis maior. ff. loca.

4 **PRÆLATUS**, seu rector ecclesie, non potest presertim post mortem, ecclesiam suam constitutere censualem. cap. præterea. eod. tit. quia secundum Pan. non potest quis alienare res ecclesie sine iuris solennitate. 1. 2. q. 2. ca. sine exceptione. & a fortiori non potest imponere censum, cum sit quædam alienatio, & quædam seruitus imposita. Potest tamen auctoritate superioris. & c. ex causa rationabili, vt dictum est. Imo simplex sacerdos, etiam in vita sua, ecclesiam suam censualem constitutere non potest, secundum Pan. licet alij dicant quod potest se personaliter, &

non ecclesiam, obligare ad soluendum censum.

5 **CENSUS** soluendi sunt, secundum Pan. post lo. And. in c. olim. de cens. ad antiquam monetam, in qua fuerunt instituti, similiter & pensiones, vel ad eius estimationem, quod Pa. extendit ad omne debitum contractum, ex quacunque causa, quod debeat solui secundum monetam currentem, tempore debiti contracti. Vide infra, Pecunia. §. 2.

CHOREA.

1 **CHOREAS** ducere ex suo genere peccatum non est, aliter nunquam liceret, & tamen aliquando licet, vt in nuptijs, & publicis laticijs, secundum Caie. ibi, qui dicit, quod imprudenter arcentur rustici assueti diebus festis choreas ducere, quia nisi hæc agerent, ocio vacarent, & peius agerent. Vnde ex frequentia chorizandi, vel ex die festo, non est mortale, nec ex genere actus periculum est, quia hic non est actus libidinis, sed lætitiæ: ideo si ex qualitate personæ imminet periculum libidinis, vnusquisque sibi prouideat, & caveat periculum, sicut caueret, quando immineret periculum ex aspectu mulieris: licet hoc ex se peccatum non sit.

2 **ACTVS** qui ibi ex leuitate sunt, vt stringere manū, & huiusmodi, sunt venialia peccata, nisi fiant intentione nialia, vt prouocandi se, vel alios ad libidinem extra matrimonium, secundum Veruer. vel si fiant contra prohibitionem, vel in ecclesia, seu loco sacro, magis videtur mortale, quã veniale, propter contemptum præcepti, vel irreuerentiam Dei. Similiter si fierent a clericis, vel religiosi cum monialibus propter scandalum: secus si fiant ab huiusmodi sine scandalo inter se, & secretè.

3 **CHOREAE** ad hoc quod sint licitæ, secundum Alber. 4. sent. d. 16. debent fieri tempore debito. Secundò cum honestis personis. Tertio, honesto modo. Quarto, non simul clerici, vel religiosi cum secularibus mulieribus. Quintò quod sonus, & cantus fiat